

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7To/19/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8717011200
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tobiaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8717011200.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tobiaša a sudcov JUDr. Martiny Zeleňakovej a JUDr. Moniky Halkociovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 12.6.2019, v trestnej veci obžalovaného Radka Vopelku pre prečin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T 89/2017 zo dňa 2.5.2018, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.

Obžalovaného
J., nar. XX.XX.XXXX v G. B., trvale
bytom K. - B., ul. X. č. XXX, G.
republika

podľa § 285 písm. b/ Tr. por. o s l o b o d z u j e spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Poprad sp. zn. 1Pv 813/13/7706 zo dňa 3.10.2017 pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že

- ako konateľ obchodnej spoločnosti X. K., spoločnosť s ručením obmedzeným, so sídlom v čase skutku K. E. XX (od XX.XX.XXXX so sídlom Martin, ul. A. X. XX/X), IČO: 31572600 s oprávnením konať v mene spoločnosti samostatne, vystupujúc v mene obchodnej spoločnosti ako zamestnávateľ a osoba zodpovedná za riadne odvádzanie poistného, vedomý si svojej povinnosti vykonávať svoju pôsobnosť s odbornou starostlivosťou v rozpore so zákonom číslo 461/2003 Zbierky zákonov o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov neodviedol Q., Ulica XX. T. X a XX, XXX XX B. v sídle pobočka Poprad, Ulica 1. mája 4053/24 poistné na nemocenské poistenie a dôchodkové zabezpečenie v celkovej výške 1.305,31 Eur, a to za mesiac december 2010 vo výške 62,80 Eur splatné dňa 31.01.2011, za mesiac január 2011 vo výške 64,09 Eur splatné dňa 28.02.2011, za mesiac február 2011 vo výške 64,09 Eur splatné dňa 31.03.2011, za mesiac marec 2011 vo výške 64,79 Eur splatné dňa 02.05.2011, za mesiac apríl 2011 vo výške 64,06 Eur splatné dňa 31.05.2011, za mesiac máj 2011 vo výške 60,18 Eur splatné dňa 30.06.2011, za mesiac jún 2011 vo výške 59,58 Eur splatné dňa 01.08.2011, za mesiac júl 2011 vo výške 86,52 Eur splatné dňa 30.08.2011, za mesiac august 2011 vo výške 90,13 Eur splatné dňa 30.09.2011, za mesiac september 2011 vo výške 85,04 Eur splatné dňa 31.10.2011, za mesiac október 2011 vo výške 89,37 Eur splatné dňa 30.11.2011, za mesiac november 2011 vo výške 89,37 Eur splatné dňa 02.01.2012, za mesiac december 2011 vo výške 89,59 Eur splatné dňa 31.01.2012, za mesiac január 2012 vo výške 89,42 Eur splatné dňa 29.02.2012, za mesiac február 2012 vo výške 61,48 Eur splatné dňa 02.04.2012, za mesiac marec 2012 vo výške 61,48 Eur splatné dňa 30.04.2012, za mesiac apríl 2012 vo výške 61,48 Eur splatné dňa 31.05.2012 a za mesiac máj 2012 vo výške 61,48 Eur splatné dňa 02.07.2012, v rozpore so zákonom č. 580/2004 Z.z. o zdravotnom poistení v znení neskorších

právných predpisov neodviedol V. I. a. s., pobočka Poprad poistné na zdravotné poistenie v celkovej výške 531,46 Eur, a to za mesiac január 2011 vo výške 27,28 Eur splatné dňa 28.02.2011, za mesiac február 2011 vo výške 27,28 Eur splatné dňa 28.03.2011, za mesiac marec 2011 vo výške 27,28 Eur splatné dňa 30.04.2011, za mesiac apríl 2011 vo výške 27,27 Eur splatné dňa 30.05.2011, za mesiac máj 2011 vo výške 25,62 Eur splatné dňa 30.06.2011, za mesiac jún 2011 vo výške 25,36 Eur splatné dňa 30.07.2011, za mesiac júl 2011 vo výške 36,83 Eur splatné dňa 30.08.2011, za mesiac august 2011 vo výške 38,36 Eur splatné dňa 30.09.2011, za mesiac september 2011 vo výške 36,35 Eur splatné dňa 30.10.2011, za mesiac október 2011 vo výške 38,04 Eur splatné dňa 30.11.2011, za mesiac november 2011 vo výške 38,04 Eur splatné dňa 30.12.2011, za mesiac december 2011 vo výške 38,14 Eur splatné dňa 30.01.2012, za mesiac január 2012 vo výške 38,05 Eur splatné dňa 29.02.2012, za mesiac február 2012 vo výške 26,16 Eur splatné dňa 30.03.2012, za mesiac marec 2012 vo výške 29,08 Eur splatné dňa 30.04.2012, za mesiac apríl 2012 vo výške 26,16 Eur splatné dňa 30.05.2012 a za mesiac máj 2012 vo výške 26,16 Eur splatné dňa 30.06.2012 a v rozpore so zákonom č. 595/2003 Z.z. o dani z príjmov v znení neskorších právnych predpisov neodviedol L., pobočka F. preddavky na daň z príjmov zo závislej činnosti v celkovej výške 66,44 Eur, a to za mesiac jún 2011 vo výške 4,12 Eur splatné dňa 06.07.2011, za mesiac júl 2011 vo výške 16,72 Eur splatné dňa 03.08.2011, za mesiac august 2011 vo výške 15,20 Eur splatné dňa 05.09.2011, za mesiac september 2011 vo výške 15,20 Eur splatné dňa 05.10.2011 a za mesiac október 2011 vo výške 15,20 Eur splatné dňa 07.11.2011, ktoré zrazil z miezd svojich zamestnancov, ktorí boli riadne prihlásení a to aj napriek tomu, že obchodná spoločnosť X., spoločnosť s ručením obmedzeným ako zamestnávateľ mala v čase splatnosti hrubých miezd dostatok finančných prostriedkov na zrazenie poistného a preddavkov, čím Q. Ulica XX. T. X a XX, XXX XX B., V., a. s., F., IČS: 35937874 a L. Y., pobočka F. neodviedol poistné a preddavky na daň zo závislej činnosti v celkovej výške 1.903,21 Eur,

pretože skutok nie je trestným činom.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uznal obžalovaného J. V. za vinného z prečinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- ako konateľ obchodnej spoločnosti X., spoločnosť s ručením obmedzeným, so sídlom v čase skutku Tatranská E. XX (od 08.03.2013 so sídlom F., ul. A. X. 18/2), IČO: 31572600 s oprávnením konať v mene spoločnosti samostatne, vystupujúc v mene obchodnej spoločnosti ako zamestnávateľ a osoba zodpovedná za riadne odvádzanie poistného, vedomý si svojej povinnosti vykonávať svoju pôsobnosť s odbornou starostlivosťou v rozpore so zákonom číslo 461/2003 Zbierky zákonov o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov neodviedol Q., Ulica XX. T. X a XX, XXX XX B., v sídle pobočka X., Ulica 1. F. 4053/24 poistné na nemocenské poistenie a dôchodkové zabezpečenie v celkovej výške 1.305,31 Eur, a to za mesiac december 2010 vo výške 62,80 Eur splatné dňa 31.01.2011, za mesiac január 2011 vo výške 64,09 Eur splatné dňa 28.02.2011, za mesiac február 2011 vo výške 64,09 Eur splatné dňa 31.03.2011, za mesiac marec 2011 vo výške 64,79 Eur splatné dňa 02.05.2011, za mesiac apríl 2011 vo výške 64,06 Eur splatné dňa 31.05.2011, za mesiac máj 2011 vo výške 60,18 Eur splatné dňa 30.06.2011, za mesiac jún 2011 vo výške 59,58 Eur splatné dňa 01.08.2011, za mesiac júl 2011 vo výške 86,52 Eur splatné dňa 30.08.2011, za mesiac august 2011 vo výške 90,13 Eur splatné dňa 30.09.2011, za mesiac september 2011 vo výške 85,04 Eur splatné dňa 31.10.2011, za mesiac október 2011 vo výške 89,37 Eur splatné dňa 30.11.2011, za mesiac november 2011 vo výške 89,37 Eur splatné dňa 02.01.2012, za mesiac december 2011 vo výške 89,59 Eur splatné dňa 31.01.2012, za mesiac január 2012 vo výške 89,42 Eur splatné dňa 29.02.2012, za mesiac február 2012 vo výške 61,48 Eur splatné dňa 02.04.2012, za mesiac marec 2012 vo výške 61,48 Eur splatné dňa 30.04.2012, za mesiac apríl 2012 vo výške 61,48 Eur splatné dňa 31.05.2012 a za mesiac máj 2012 vo výške 61,48 Eur splatné dňa 02.07.2012, v rozpore so zákonom č. 580/2004 Z.z. o zdravotnom poistení v znení neskorších právnych predpisov neodviedol V., a. s., pobočka X. poistné na zdravotné poistenie v celkovej výške 531,46 Eur, a to za mesiac január 2011 vo výške 27,28 Eur splatné dňa 28.02.2011, za mesiac február 2011 vo výške 27,28 Eur splatné dňa 28.03.2011, za mesiac marec 2011 vo výške 27,28 Eur splatné dňa 30.04.2011, za mesiac apríl 2011 vo výške 27,27 Eur splatné dňa 30.05.2011, za mesiac máj 2011 vo výške 25,62 Eur splatné dňa 30.06.2011, za mesiac jún 2011 vo výške 25,36 Eur splatné dňa 30.07.2011, za mesiac júl 2011 vo výške 36,83 Eur splatné dňa 30.08.2011, za mesiac august 2011 vo výške 38,36 Eur splatné dňa

30.09.2011, za mesiac september 2011 vo výške 36,35 Eur splatné dňa 30.10.2011, za mesiac október 2011 vo výške 38,04 Eur splatné dňa 30.11.2011, za mesiac november 2011 vo výške 38,04 Eur splatné dňa 30.12.2011, za mesiac december 2011 vo výške 38,14 Eur splatné dňa 30.01.2012, za mesiac január 2012 vo výške 38,05 Eur splatné dňa 29.02.2012, za mesiac február 2012 vo výške 26,16 Eur splatné dňa 30.03.2012, za mesiac marec 2012 vo výške 29,08 Eur splatné dňa 30.04.2012, za mesiac apríl 2012 vo výške 26,16 Eur splatné dňa 30.05.2012 a za mesiac máj 2012 vo výške 26,16 Eur splatné dňa 30.06.2012 a v rozpore so zákonom č. 595/2003 Z.z. o dani z príjmov v znení neskorších právnych predpisov neodviedol L., pobočka Martin preddavky na daň z príjmov zo závislej činnosti v celkovej výške 66,44 Eur, a to za mesiac jún 2011 vo výške 4,12 Eur splatné dňa 06.07.2011, za mesiac júl 2011 vo výške 16,72 Eur splatné dňa 03.08.2011, za mesiac august 2011 vo výške 15,20 Eur splatné dňa 05.09.2011, za mesiac september 2011 vo výške 15,20 Eur splatné dňa 05.10.2011 a za mesiac október 2011 vo výške 15,20 Eur splatné dňa 07.11.2011, ktoré zrazil z miezd svojich zamestnancov, ktorí boli riadne prihlásení a to aj napriek tomu, že obchodná spoločnosť X., spoločnosť s ručením obmedzeným ako zamestnávateľ mala v čase splatnosti hrubých miezd dostatok finančných prostriedkov na zrazenie poistného a preddavkov, čím Q., Ulica XX. T. X a XX, XXX XX B., V., a. s., F., IČS: 35937874 a L., pobočka F. neodviedol poistné a preddavky na daň zo závislej činnosti v celkovej výške 1.903,21 Eur.

Za to mu podľa § 277 ods. 1 Trestného zákona účinného do 30.9.2012, s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j/, písm. l/ Trestného zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 1 (jedného) roka, ktorého výkon mu podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona podmiennečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určil skúšobnú dobu podmiennečného odsúdenia vo výmere 1 (jedného) roka.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal obžalovaný odvolanie, ktoré neskôr osobitným podaním, prostredníctvom svojho obhajcu, aj odôvodnil. V písomných dôvodoch svojho odvolania sa odvoláva na návrh vyšetrovateľa na zastavenie trestného stíhania z dôvodu účinnej ľútosti po skončení vyšetrovania ako aj na nepreukázanie subjektívnej stránky trestného činu, keď sa môže z jeho strany jednať nanajvýš o nedbanlivostné zavinenie, pričom priznanie obžalovaného pri dožiadanom výsluchu v prípravnom konaní nemá podľa jeho názoru procesnoprávnu relevanciu. Ďalej poukázal aj na nenaplnenie materiálnej stránky prečinu, keď podľa neho by bolo dôvodné aplikovať ust. § 10 ods. 2 Tr. zák. o materiálnom korektíve, keďže vzhľadom na okolnosti prípadu, následok a osobu páchatela je závažnosť jeho konania nepatrná. Taktiež boli podľa jeho názoru splnené podmienky na uznanie účinnej ľútosti podľa § 86 písm. e/ Tr. zák. Argumentoval tiež princípom ultima ratio. Poukázal na výpoveď svedkyne M. F., podľa ktorej nebolo vo firme dostatok peňazí v rozhodnom období a spochybnil závery znaleckého posudku, keď znalec neskúmal ďalšie odôvodnené výdavky spoločnosti a dôvod, prečo nebol dostatok prostriedkov na riadnu úhradu daňových a odvodových povinností. Aby bolo na mzdy zamestnancom, obžalovaný vkladal do firmy vlastné peniaze, z ktorých už neostávalo na odvody. Bolo potrebné skúmať, či odvody boli aj reálne zrazené, nie iba ako účtovná operácia na papieri. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu.

K podanému odvolaniu obžalovaného sa vyjadril aj prokurátor. V písomnom vyjadrení uviedol, že odvolanie považuje za nedôvodné a účelové, znalecký posudok jednoznačne preukázal, že spoločnosť mala dostatok finančných prostriedkov na reálne zrazenie daní a odvodov a na výplatu hrubých miezd zamestnancov, po zrážke bol povinný práve konateľ zrazené odvody odvieť príslušným inštitúciám. K nenaplneniu subjektívnej stránky uviedol, že obžalovaný bol konateľom, bol plne spôsobilý na právne úkony, bol zodpovedný za vedenie spoločnosti podľa § 135 a ods. 1 Obchodného zákonníka a bol povinný konať s odbornou starostlivosťou. Vyhováranie sa na nevedomosť neobstojí, ako konateľ má povinnosť vedieť svoje kompetencie a ak niečo prekračuje rámec jeho vedomostí, je povinný si takúto činnosť zabezpečiť odborne kvalifikovanou osobou. Spochybňovanie znaleckého posudku svedčí o tom, že obhajca nepozná spis a že nevie, z čoho znalec vychádzal. Ďalej obžalovaný súhlasil s tým, čo sa mu kladie za vinu, akurát nevedel povedať, prečo neodviedol zrazené odvody zvlášť vzhľadom na ich nízku výšku. V prípade účinnej ľútosti sa stotožnil s názorom súdu, že 21.12.2016 ani reálne účinnú ľútosť vykonať nemohol, keďže pohľadávka zanikla a spoločnosť už bola v tom čase zrušená. Trestný zákon dáva páchatelom iba maximálny možný časový rámec, v ktorom sa úhrada môže uskutočniť (čo nijak neobmedzuje povinnú osobu zaplatiť poistné aj v skoršom termíne), pričom v tomto konkrétnom prípade mal obžalovaný počas celého vyšetrovania dostatočný časový priestor uhradiť dlžné sumy skôr, v čase, kedy pohľadávka na zaplatenie poistného ešte existovala a nie až v čase, keď už jeho snaha o dodatočnú úhradu poistného bola vzhľadom na zánik nároku na poistné podľa osobitného zákona

bezpredmetná. Podľa jeho názoru nie je v prípade tohto trestného činu možné aplikovať ani zásadu ultima ratio. Navrhol odvolanie zamietnuť ako nedôvodné.

Na základe podaného odvolania preskúmal krajský súd napadnutý rozsudok v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytyčkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k nasledovným záverom.

V posudzovanej trestnej veci bolo pred súdom prvého stupňa vykonané dokazovanie v takom rozsahu, ako to bolo v zmysle ust. § 2 ods. 10 Tr. por. pre správne zistenie skutkového stavu nevyhnutné. Aj keď súd prvého stupňa zistené skutkové okolnosti, ako to vyplýva z výrokovej časti napadnutého rozhodnutia, v zásade správne ustálil, následne ich ale nesprávne právne posúdil.

Aj podľa názoru krajského súdu vykonaným dokazovaním bolo spoľahlivo preukázané, že obžalovaný sa dopustil konania, ktoré formálne spĺňa znaky trestného činu. Obžalovaný po formálnej stránke naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1 Tr. zák., keďže v malom rozsahu (vo výške 1.903,21 eur) zadržal a neodviedol určenému príjemcovi splatnú daň, poistné na sociálne poistenie, verejné zdravotné poistenie alebo príspevok na starobné dôchodkové sporenie, ktoré zrazil alebo vybral podľa zákona, keď v období od decembra 2010 do septembra 2012 postupne zrazil a v jednotlivých malých čiastkach za konkrétne mesiace neodviedol takto zrazenú splatnú daň príslušnému daňovému úradu, rovnako zrazené poistné na sociálne poistenie a na verejné zdravotné poistenie a to v celkovej sume 1.903,21 eur.

Obžalovaný je zo spáchania skutku uvedeného v skutkovej vete obžaloby a napadnutého rozsudku usvedčovaný predovšetkým závermi znaleckého posudku D. J. X., z ktorého vyplýva, že spoločnosť v rozhodnom v žalovanom období od októbra 2010 až do septembra 2012 mala dostatok finančných prostriedkov na úhradu daňových a odvodových povinností v predmetnom rozsahu, ďalej výpoveďami splnomocnených zástupcov poškodených inštitúcií ako aj tým, že sám obžalovaný sa v prípravnom konaní v podstate ku skutku vo svojej výpovedi pred dožiadanými českými orgánmi priznal, že je pravda, čo sa uvádza v uznesení o vznesení obvinenia a s uznesením súhlasí s tým, že nevedel vysvetliť konkrétny dôvod, prečo k odvedeniu týchto zrážok nakoniec nedošlo. Aj podľa názoru krajského súdu bolo preukázané, že skutok tak, ako je definovaný v skutkovej vete napadnutého rozsudku sa stal a že sa jedná o zavinené konanie zo strany obžalovaného vo forme úmyselného zavinenia (minimálne nepriameho úmyslu), keďže v žalovanom období pôsobil ako jediný konateľ spoločnosti zodpovedný za riadne plnenie daňových a odvodových povinností zamestnávateľa.

Obrana obžalovaného pri výpovedi, že nevedel, prečo neboli odvedené predmetné dane a odvody, ako aj obrana na hlavnom pojednávaní týkajúca sa účinného využitia inštitútu účinnej ľútosti nebola spôsobilá vyvrátiť záver o tom, že predmetný skutok sa stal a že ho spáchal práve obžalovaný. Aj keď svedkyňa F. tvrdila, že firma nemala dostatok finančných prostriedkov, toto jej tvrdenie bolo vyvrátené znaleckým dokazovaním, ako aj ďalšími dôkazmi. Z hľadiska zistenia skutkového stavu a rozsahu dokazovania teda možno v zásade súhlasiť s rozsudkom súdu prvého stupňa a dôvodmi v ňom uvedenými. Taktiež nebolo možné veľmi uveriť obrane obžalovaného, že nanajvýš sa môže jednať o nedbanlivostné zavinenie. Obžalovaný ako podnikateľ, ktorý podnikal v dlhšom časovom horizonte, navyše jediný konateľ, musel logicky vedieť, že úhrady nevykonáva a muselo to byť jeho rozhodnutím, nech už bol dôvod takéhoto konania akýkoľvek. Odvody totiž neboli, hoci v malých čiastkach, odvádzané počas obdobia takmer 2 rokov, teda relatívne dlhý čas. V tejto časti sa teda krajský súd plne stotožnil s napadnutým rozsudkom súdu prvého stupňa.

Na strane druhej krajský súd zdôrazňuje, že pri skúmaní, či obžalovaný svojim konaním naplnil všetky znaky stíhaného prečinu, je konajúci súd, vychádzajúc z ust. § 10 ods. 2 Tr. zák. povinný vždy skúmať nielen formálne hľadisko, teda či obžalovaný po formálnej stránke naplnil všetky znaky skutkovej podstaty stíhaného trestného činu, ale aj stránku materiálnu, teda či ide o tak závažné konanie, ktoré presahuje mieru nepatrnosti, a teda či svojou závažnosťou dosahuje intenzitu trestného činu.

V prejednávanej veci je obžalovaný stíhaný za prečin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1 Tr. zák., za ktorý v prípade uznania viny mu možno uložiť trest odňatia slobody od 1 roka do 5 rokov.

Podľa § 10 ods. 2 Tr. zák. nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatela je jeho závažnosť nepatrná.

Poukazujúc na vyššie uvedené, krajský súd teda v prejednávanej veci posúdil všetky okolnosti prípadu, ako aj pomery obžalovaného a závažnosť skutku. Po tomto komplexnom posúdení dospel krajský súd k záveru, že v danom prípade je na konanie obžalovaného dôvodné aplikovať ust. § 10 ods. 2 Tr. Zák., tzv. materiálny korektív, ktorého účelom je zabezpečiť dodržiavanie zásady subsidiarity trestného práva s tým, že skúmanie skutku z tohto hľadiska má prispievať k racionalizácii trestania a zabrániť neprimeraným trestnoprávnym sankciám v prípade skutkov s nepatrnou závažnosťou.

Krajský súd v prvom rade v tejto súvislosti poukazuje na snahu obžalovaného o účinnú ľútosť a o nápravu škodlivého následku, ktorý vznikol jeho konaním. Po formálnej stránke síce nebolo možné akceptovať jeho úkon ako účinnú ľútosť v pravom slova zmysle, keďže dodatočné plnenie ohľadom poistného na nemocenské a dôchodkové vo vzťahu k Q. už bolo v čase vykonania účinnej ľútosti právne neúčinné z dôvodu, že spoločnosť zanikla ex offa a Q. z tohto dôvodu dlh odpísala (čím nedošlo k účinnej dodatočnej úhrade všetkých daňovo odvodových povinností), avšak, čo sa týka neodvedenej dane, príslušný daňový úrad dodatočné plnenie v sume 66,44 eur prijal, vedie ho ako preplatok (hoci už vrátený nebude), pričom už skôr dňa 28.9.2015 došlo k preúčtovaniu nedoplatku a tým pádom zániku tohto záväzku a tiež úhrada dlžného poistného na zdravotnom poistení vo vzťahu k Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s. vo výške 531,46 eur bola prijatá a akceptovaná zo strany zdravotnej poisťovne.

Čo sa týka úhrady sociálnych odvodov, tu je potrebné poukázať na ust. § 151 ods. 2 písm. e/ zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, v zmysle ktorého sociálna poisťovňa odpíše pohľadávku alebo jej neuhradenú časť aj na základe právoplatného uznesenia súdu o výmaze obchodnej spoločnosti z obchodného registra, ak imanie zanikajúcej obchodnej spoločnosti neprechádza na jej právneho nástupcu. Podľa ods. 4 predmetného ustanovenia odpísaním pohľadávky podľa odseku 2 pohľadávka zaniká. Obžalovaný uhradil dlh poistného na sociálnom poistení už dňom 21.12.2016, pričom až dňa 17.8.2017 došlo k preštudovaniu vyšetrovacieho spisu, teda z časového hľadiska po formálnej stránke by boli splnené podmienky účinnej ľútosti, avšak práve vyššie citované ustanovenie zákona o sociálnom poistení bráni tomu, aby takáto úhrada obžalovaného, ktorú už sociálna poisťovňa ex lege nemohla prijať, mohla byť považovaná za účinnú ľútosť. Hoci snahu o vyrovnanie dlhu na sociálnom poistení teda nemožno z uvedených dôvodov považovať za účinnú ľútosť v pravom slova zmysle, aj toto konanie resp. prejav vôle obžalovaného je potrebné vziať do úvahy pri hodnotení celkových okolností prípadu a závažnosti konania a je potrebné ho vyhodnotiť v prospech obžalovaného, keďže reálne obžalovaný prejavil snahu o odstránenie následku spôsobeného svojím konaním a úhradu aj reálne vykonal, z čoho nepochybne vyplýva, že chcel tento stav napraviť.

Krajský súd tiež pri skúmaní okolností prípadu prihliadol aj na dĺžku trvania konania, keď k žalovaným skutkom malo dôjsť ešte v období rokov 2010 až 2012 a obžaloba bola vo veci podaná až dňa 13.10.2017, s tým, že sa nejedná o skutkovo a právne náročnú vec a ani rozsah trestnej činnosti nie je veľký. Od spáchania skutku (poslednej neodvedenej finančnej čiastky) ubehlo približne 7 rokov, čím sa znižuje záujem spoločnosti na stíhaní a potrestaní predovšetkým takejto menej závažnej trestnej činnosti vo forme prečinov, navyše, v tomto konaní je následok v podobe neodvedenia predmetných súm, ktoré boli medzičasom vysporiadané, v súčasnej dobe už prakticky zanedbateľný, pričom už neexistuje ani samotná spoločnosť X. s.r.o.

Nakoniec, je dôležité zohľadniť aj samotnú výšku neodvedených daňových a odvodových povinností, ktorá v zmysle skutku dosiahla celkovú sumu 1.903,21 eur, pričom z tejto celkovej sumy, ako už bolo uvedené vyššie, sumu 531,46 eur na zdravotné poistenie V. prijala a akceptovala ešte pred skončením vyšetrovania a sumu daňového nedoplatku vo výške 66,44 eur obžalovaný uhradil dodatočne a bola mu pripísaná k preplatku na daniach. Jedná sa o skutočne celkovo relatívne nízku sumu neodvedených daní a odvodov, berúc do úvahy aj výšku jednotlivých dielčích súm, dĺžku obdobia, za ktoré neboli dane a odvody odvádzané a podľa názoru krajského súdu vzhľadom aj na tieto úhrady zo strany obžalovaného

je závažnosť jeho konania najmä vo vzťahu k spôsobenému následku, nepatrná. Úhradu na sociálne poistenie Q. neprijala a vrátila iba z dôvodu skoršieho obligatórneho zániku tejto pohľadávky.

Z hľadiska samotnej osoby obžalovaného, je možné konštatovať, že ten až do spáchania prejednávaneho skutku viedol riadny život, nedopúšťal sa trestnej činnosti, a okrem tohto nie je proti nemu na území Slovenskej republiky vedené žiadne iné trestné stíhanie a to ani po spáchaní predmetného skutku. Aj samotný postoj obžalovaného k spáchanému skutku, keď pri výpovedi v prípravnom konaní jeho spáchanie priznal, nenamietal voči uzneseniu o vznesení obvinenia a sám nevedel uviesť, prečo sa stalo, že tak malé sumy neboli odvádzané, svedčí o tom, že nekonal s nejakým výslovným úmyslom resp. pohnútkou sa obohatiť na úkor platenia svojich daňových a odvodových povinností ako zamestnávateľa a tak spôsobiť ujmu štátu, skôr sa jednalo o určitú ľahostajnosť v konaní obžalovaného pri plnení svojich povinností. Aj tieto okolnosti na strane páchatel'a bral krajský súd pri posudzovaní závažnosti skutku do úvahy.

Hodnotiac teda jednotlivé, vyššie uvedené hľadiská, majúce vplyv na posudzovanie závažnosti konania obžalovaného, vykazujúceho inak formálne znaky prečinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1 Tr. zákona, a to najmä spôsobený následok, snahu o jeho nápravu, ale aj okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, osobu páchatel'a, mieru jeho zavinenia a pohnútku a tiež vzhľadom na čas spáchania skutku, keď od jeho spáchania ubehla doba 7 rokov, dospel krajský súd k záveru, že závažnosť konania obžalovaného z materiálneho hľadiska je nepatrná, a preto v prejednávanej veci nepôjde o trestný čin. V konaní obžalovaného išlo, podľa názoru krajského súdu, o ojedinelé zlyhanie za okolností, ktoré si nutne nevyžadujú, aby konaním obžalovaného narušené chránené spoločenské vzťahy, boli naprávané trestnoprávnou represiou. Navyše, podľa názoru krajského súdu, samotné prejednanie veci pred súdom ako aj priebeh vyšetrovania voči jeho osobe a neprávoplatné odsúdenie súdom prvého stupňa, malo na obžalovaného dostatočný výchovný efekt, aby sa v budúcnosti takéhoto konania vyvaroval.

Na základe týchto dôvodov preto krajský súd napadnutý rozsudok z dôvodu podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. v celom rozsahu zrušil a v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol tak, že obžalovaného spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Poprad oslobodil, pretože stíhaný skutok nie je trestným činom.

jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.